

2018. április 18., szerda

P8_TA(2018)0119

Az EU külső finanszírozási eszköz végrehajtása: 2017. évi féldíós felülvizsgálat és a 2020 utáni időszakra vonatkozó architektúra

Az Európai Parlament 2018. április 18-i állásfoglalása az EU külső finanszírozási eszközeinek végrehajtásáról: 2017. évi féldíós felülvizsgálat és a 2020 utáni időszakra vonatkozó jövőbeli architektúra (2017/2280(INI))

(2019/C 390/10)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Szomszédsági Támogatási Eszköz létrehozásáról szóló, 2014. március 11-i 232/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre (ENI) ⁽¹⁾,
- tekintettel az Előcsatlakozási Támogatási Eszköz (IPA II) létrehozásáról szóló, 2014. március 11-i 231/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽²⁾,
- tekintettel a stabilitás és a béke elősegítését szolgáló eszköz létrehozásáról szóló, 2014. március 11-i 230/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽³⁾,
- tekintettel a stabilitás és a béke elősegítését szolgáló eszköz létrehozásáról szóló 230/2014/EU rendelet módosításáról szóló, 2017. december 12-i (EU) 2017/2306 európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽⁴⁾,
- tekintettel a harmadik országokkal folytatott együttműködésre irányuló Partnerségi Eszköz létrehozásáról szóló, 2014. március 11-i 234/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽⁵⁾,
- tekintettel a demokrácia és az emberi jogok világszintű előmozdítását szolgáló finanszírozási eszköz létrehozásáról szóló, 2014. március 11-i 235/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽⁶⁾,
- tekintettel az Európai Parlament és a Tanács a 2014–2020-as időszakra szóló fejlesztési együttműködési finanszírozási eszköz létrehozásáról szóló, 2014. március 11-i 233/2014/EU rendeletére ⁽⁷⁾ (a fejlesztési együttműködés finanszírozási eszközéről szóló rendelet),
- tekintettel a külső tevékenységek finanszírozására vonatkozó uniós eszközök végrehajtására vonatkozó közös szabályok és eljárások megállapításáról szóló, 2014. március 11-i 236/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽⁸⁾,
- tekintettel az Európai Külügyi Szolgálat szervezetének és működésének megállapításáról szóló, 2010. július 26-i 2010/427/EU tanácsi határozatra ⁽⁹⁾,
- tekintettel az Európai Fenntartható Fejlődési Alap (EFFA), az EFFA-garancia és az EFFA-garanciaalap létrehozásáról szóló, 2017. szeptember 26-i (EU) 2017/1601 európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁰⁾,
- tekintettel az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról és az 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2012. október 25-i 966/2012/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹¹⁾ (a költségvetési rendelet),

⁽¹⁾ HLL 77., 2014.3.15., 27. o.

⁽²⁾ HLL 77., 2014.3.15., 11. o.

⁽³⁾ HLL 77., 2014.3.15., 1. o.

⁽⁴⁾ HLL 335., 2017.12.15., 6. o.

⁽⁵⁾ HLL 77., 2014.3.15., 77. o.

⁽⁶⁾ HLL 77., 2014.3.15., 85. o.

⁽⁷⁾ HLL 77., 2014.3.15., 44. o.

⁽⁸⁾ HLL 77., 2014.3.15., 95. o.

⁽⁹⁾ HLL 201., 2010.8.3., 30. o.

⁽¹⁰⁾ HLL 249., 2017.9.27., 1. o.

⁽¹¹⁾ HLL 298., 2012.10.26., 1. o.

2018. április 18., szerda

- tekintettel a Külügyi Bizottság Költségvetési Bizottsághoz és Költségvetési Ellenőrző Bizottsághoz intézett, az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról, valamint a 2012/2002/EK, az 1296/2013/EU, az 1301/2013/EU, az 1303/2013/EU, az 1304/2013/EU, az 1305/2013/EU, az 1306/2013/EU, az 1307/2013/EU, az 1308/2013/EU, az 1309/2013/EU, az 1316/2013/EU, a 223/2014/EU, a 283/2014/EU és a 652/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet, továbbá az 541/2014/EU európai parlamenti és tanácsi határozat módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2016)0605 – C8-0372/2016 – 2016/0282(COD)) szóló, 2017. április 18-i véleményére ⁽¹²⁾,
- tekintettel a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmus szabályainak és általános elveinek megállapításáról szóló, 2011. február 16-i 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹³⁾ (a bizottsági eljárásrendről szóló rendelet),
- tekintettel a szíriai válság kezelésére szolgáló uniós regionális alap, a „Madad alap” létrehozásáról szóló, 2014. december 10-i C(2014)9615 bizottsági határozatra, valamint a C(2014)9615 határozat módosításáról szóló, 2015. december 21-i C(2015)9691 bizottsági határozatra,
- tekintettel az afrikai stabilitás megteremtését, valamint az irreguláris migráció és a kényszerű lakóhelyelhagyás kiváltó okainak kezelését célzó vészhelyzeti alap létrehozásáról szóló, 2015. október 20-i C(2015)7293 bizottsági határozatra, valamint a C(2015)7293 határozat módosításáról szóló, 2017. február 8-i C(2017)0772 bizottsági határozatra,
- tekintettel az Unió és a tagállamok fellépéseinek koordinációs mechanizmus – a Törökország-támogató Menekültügyi Eszköz – révén való összehangolásáról szóló, 2015. november 24-i C(2015)9500 bizottsági határozatra ⁽¹⁴⁾, valamint a törökországi menekülteket támogató eszközről és a C(2015)9500 bizottsági határozat módosításáról szóló, 2016. február 10-i C(2016)0855 ⁽¹⁵⁾ és 2017. április 18-i C(2017)2293 bizottsági határozatra ⁽¹⁶⁾,
- tekintettel az Európai Számvevőszéknek az EU külső finanszírozási eszközeiről szóló különböző jelentéseire, különösen „A EuropeAid értékelési és eredményorientált monitoringrendszer” című, 18/2014. sz. különjelentésére,
- tekintettel az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett 2017. december 15-i „Félidős jelentés a külső finanszírozási eszközökről” című bizottsági jelentésre (COM(2017)0720) és az ahhoz csatolt, a közös végrehajtási rendelet (SWD(2017)0606), az Európai Szomszédsági Támogatási Eszköz (SWD(2017)0602), az Előcsatlakozási Támogatási Eszköz (SWD(2017)0463), a stabilitás és a béke elősegítését szolgáló eszköz (SWD(2017)0607), a harmadik országokkal folytatott együttműködésre irányuló Partnerségi Eszköz (SWD(2017)0608), valamint a demokrácia és az emberi jogok európai eszköze (EIDHR) (SWD(2017)0604) értékeléséről szóló szolgálati munkadokumentumokra,
- tekintettel a külső finanszírozási eszközökről készített külső értékelésekre ⁽¹⁷⁾,
- tekintettel a 2020 utáni jövőbeli többéves pénzügyi keretre vonatkozó, folyamatban lévő európai parlamenti eljárásokra,
- tekintettel az Európai Parlament Kutatószolgálatának európai végrehajtási értékelésére az EU külső finanszírozási eszközeiről és azok 2020 utáni felépítéséről („The EU external financing instruments and the post-2020 architecture”),
- tekintettel a Bizottság Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett, „2015. évi éves jelentés az Európai Unió fejlesztésre és külső támogatásra vonatkozó politikájáról és annak 2014. évi végrehajtásáról” című, 2015. november 24-i jelentésére (COM(2015)0578),
- tekintettel a Bizottság Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett, „2016. évi éves jelentés az Európai Unió külső tevékenységeit finanszírozó eszközök 2015. évi végrehajtásáról” című, 2016. december 19-i jelentésére (COM(2016)0810),

⁽¹²⁾ Lásd az A8-0211/2017 jelentést.

⁽¹³⁾ HLL 55., 2011.2.28., 13. o.

⁽¹⁴⁾ HL C 407., 2015.12.8., 8. o.

⁽¹⁵⁾ HL C 60., 2016.2.16., 3. o.

⁽¹⁶⁾ HL C 122., 2017.4.19., 4. o.

⁽¹⁷⁾ amelyeket a Bizottság honlapján tettek közzé: https://ec.europa.eu/europeaid/public-consultation-external-financing-instruments-european-union_en

2018. április 18., szerda

- tekintettel a Bizottság és az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett „Az ellenállóképesség stratégiai megközelítése az EU külső tevékenységeiben” című, 2017. június 7-i közös közleményére (JOIN(2017)0021),
- tekintettel a közös kül- és biztonságpolitika végrehajtásáról szóló éves jelentésről szóló, 2017. december 13-i állásfoglalására ⁽¹⁸⁾,
- tekintettel a fejlesztési politikáról szóló európai konszenzus felülvizsgálatáról szóló, 2017. február 14-i állásfoglalására ⁽¹⁹⁾,
- tekintettel „Az Unió szerepéről a változó globális környezetben: egy összekapcsoltabb, feszültségekkel teli és összetettebb világban” című, 2016. április 13-i állásfoglalására ⁽²⁰⁾,
- tekintettel „Az átfogó uniós megközelítés és következményei az Unió külső tevékenységeinek következetességére nézve” című, 2014. április 3-i állásfoglalására ⁽²¹⁾,
- tekintettel az európai szomszédságpolitika felülvizsgálatáról szóló, 2015. július 9-i állásfoglalására ⁽²²⁾,
- tekintettel a Tanácshoz, a Bizottsághoz és az Európai Külügyi Szolgálathoz (EKSZ) intézett, 2017. november 15-i ajánlására a 2017. novemberi csúcstalálkozó előkészítéseként a keleti partnerségről ⁽²³⁾,
- tekintettel 2017. július 6-i állásfoglalására a Bizottság Törökországról szóló, 2016. évi jelentéséről ⁽²⁴⁾,
- tekintettel 2017. február 15-i állásfoglalásaira a Bizottság Albániáról szóló, 2016. évi jelentéséről ⁽²⁵⁾ és a Bizottság Bosznia-Hercegovináról szóló 2016. évi jelentéséről ⁽²⁶⁾,
- tekintettel 2017. március 16-i állásfoglalására a Bizottság Montenegróról szóló, 2016. évi jelentéséről ⁽²⁷⁾,
- tekintettel 2017. június 14-i állásfoglalásaira a Bizottság Koszovóról szóló, 2016. évi jelentéséről ⁽²⁸⁾, a Bizottság Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaságról szóló 2016. évi jelentéséről ⁽²⁹⁾, valamint a Bizottság Szerbiáról szóló, 2016. évi jelentéséről ⁽³⁰⁾,
- tekintettel a Bizottság által az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának címzett, „Hiteles bővítési perspektíva a Nyugat-Balkánra vonatkozóan és fokozott uniós szerepvállalás a Nyugat-Balkánnal” című, 2018. február 6-i közleményre (COM(2018)0065),
- tekintettel 2013. október 22-i állásfoglalására a helyi hatóságokról és a civil társadalomról: Európa elköteleződése a fenntartható fejlődés támogatása mellett ⁽³¹⁾,
- tekintettel az Európai Unió 2018-as pénzügyi évről szóló általános költségvetési tervezetéről szóló tanácsi álláspontról szóló, 2017. október 25-i állásfoglalására ⁽³²⁾,
- tekintettel az Európai Unió 2016 júniusában közzétett, kül- és biztonságpolitikára vonatkozó globális stratégiájára ⁽³³⁾,

⁽¹⁸⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2017)0493.

⁽¹⁹⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2017)0026.

⁽²⁰⁾ HL C 58., 2018.2.15., 109. o.

⁽²¹⁾ HL C 408., 2017.11.30., 21. o.

⁽²²⁾ HL C 265., 2017.8.11., 110. o.

⁽²³⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2017)0440.

⁽²⁴⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2017)0306.

⁽²⁵⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2017)0036.

⁽²⁶⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2017)0037.

⁽²⁷⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2017)0094.

⁽²⁸⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2017)0262.

⁽²⁹⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2017)0263.

⁽³⁰⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2017)0261.

⁽³¹⁾ HL C 208., 2016.6.10., 25. o.

⁽³²⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2017)0408.

⁽³³⁾ https://eeas.europa.eu/archives/docs/top_stories/pdf/eugs_review_web.pdf

2018. április 18., szerda

- tekintettel „Az EU együttműködése a civil társadalommal a külkapcsolatokban” című, 2017. június 19-i tanácsi következtetésekre,
 - tekintettel a mindenki számára előnyös kereskedelem uniós stratégiájára,
 - tekintettel az EU szabadkereskedelmi megállapodásainak végrehajtásáról szóló, 2017. november 9-i bizottsági szolgálati munkadokumentumra (SWD(2017)0364),
 - tekintettel Külügyi Bizottsága mint az ENI, az IPA II, az EIDHR, a Partnerségi Eszköz és a stabilitás és a béke elősegítését szolgáló eszköz keretében végrehajtott fellépésekkel és az ezek alapjául szolgáló szakpolitikákkal (az eljárási szabályzat V(I). melléklete) kapcsolatos valamennyi jogalkotásért, programozásért és ellenőrzésért felelős illetékes bizottság hatásköreire,
 - tekintettel a külső finanszírozási eszközök létrehozásáról szóló rendeletekhez csatolt európai bizottsági nyilatkozatra, amelyben kötelezettséget vállal arra, hogy stratégiai párbeszédet folytat a Parlamenttel a Bizottság általi programozásról,
 - tekintettel az ENI-bizottság, az IPA II-bizottság, az EIDHR-bizottság, a stabilitás és a béke elősegítését szolgáló eszközzel foglalkozó bizottság, a Partnerségi Eszközzel foglalkozó bizottság és a DCI-bizottság eljárási szabályzatára,
 - tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére, valamint az Elnökök Értekezletének a saját kezdeményezésű jelentések engedélyezésével kapcsolatos eljárásról szóló, 2002. december 12-i határozata 1. cikke (1) bekezdésének e) pontjára és 3. mellékletére,
 - tekintettel a Külügyi Bizottság jelentésére, valamint a Fejlesztési Bizottság, a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság és a Költségvetési Bizottság módosítások formájában megfogalmazott véleményére és álláspontjára (A8-0112/2018),
- A. mivel továbbra is az Európai Unió a világ legnagyobb külső segítségnyújtója;
- B. mivel a külső finanszírozási eszközök jelentik az Unió globális szinten történő fellépését támogató fő mechanizmust, és mivel az Unió külső fellépése egyre fontosabb az európai polgárok számára;
- C. mivel a külső finanszírozási eszközöket a korlátozott források miatt gyakran a végsőkig kihasználták;
- D. mivel Bizottság félidős felülvizsgálati jelentése megállapítja, hogy a jelenlegi külső eszköz architektúrája általában megfelel a célnak;
- E. mivel önmagában az eszközök összevonása nem lehet cél;
- F. mivel az Unió közeli szomszédságában és a globális szinten egyaránt számos kihívással néz szembe;
- G. mivel az uniós külső fellépésnek prioritást kell biztosítani a kritikus globális kihívások, például a béke és a fenntartható fejlődés kezelésének, és el kell ismernie, hogy e célkitűzések elérése szempontjából elengedhetetlen a mindenki számára garantált emberi jogok, a jogállamiság és a demokrácia előmozdítása – különösen a nemek közötti egyenlőségre és a társadalmi igazságszágra összpontosítva –, továbbá az emberijog-védők támogatása;
- H. mivel az uniós külső pénzügyi támogatás kulcsfontosságú eszköz a gazdasági reformok támogatása, valamint a partnerországok demokratikus, politikai és intézményi konszolidálásának támogatása szempontjából;
- I. mivel nincs egyenlő mértékű és megbízható parlamenti ellenőrzés minden eszköz tekintetében;
- J. mivel sürgősen növelni kell az uniós segítségnyújtás láthatóságát a partnerországok és az Európai Unió polgárai felé egyaránt, hogy az uniós támogatás előnyei jobban kommunikálhatók legyenek; mivel e tekintetben különösen értékes lehet a nagyközönség számára könnyebben látható konkrét és kézzel fogható projektekbe beruházni, egyúttal minden egyes eszköz keretében átfogó, eredményes és szisztematikus kommunikációs stratégiát kidolgozva;

2018. április 18., szerda

- K. mivel a stratégiai kommunikáció gyakran szembesül olyan külső kihívásokkal, mint amilyenek az Unióval és tagállamaival szembeni félretájékoztató kampányok, amelyek további erőfeszítéseket tesznek szükségessé; mivel ezért alapvetően fontos a tárgyilagos, független és elfogulatlan tájékoztatás előmozdítása és ezzel egyidejűleg az uniós eszközök és fellépések működési helye szerinti médiakörnyezet jogi szempontjainak kezelése;
- L. mivel a nemzetközi kereskedelem az EU kulcsfontosságú eszköze az országok segítségével társadalmi és gazdasági fejlődésük, valamint az emberi jogok, az alapvető értékek és a jogállamiság védelme és előmozdítása során,
- M. mivel a Szerződés értelmében a kereskedelempolitikának hozzá kell járulnia az Unió külső célkitűzéseéhez, a fenntartható fejlődést is beleértve,
- N. mivel a 2014–2020 közötti időszakban az ENI (15,4 milliárd EUR), az IPA II (11,7 milliárd EUR), a stabilitás és a béke elősegítését szolgáló eszköz (2,5 milliárd EUR), az EIDHR (1,3 milliárd EUR) és a Partnerségi Eszköz (1 milliárd EUR) keretében előirányzott teljes támogatás összesen 32 milliárd EUR-t tesz ki;
- O. mivel az IPA II eszközt felhasználták a migráció kezelésére;
- P. mivel a demokrácia és az emberi jogok európai eszköze (EIDHR) és különösen a stabilitás és a béke elősegítését szolgáló eszköz (IcSP) jogalapja az EUMSZ 209. és 212. cikke, amelyek értelmében mindkettő az EUMSZ 208. cikkének hatálya alá tartozik, amely szerint „Az Unió fejlesztési együttműködési politikája elsődleges célként a szegénység mérséklésére, idővel pedig annak felszámolására irányul”;
- Q. mivel az ezen eszközök keretében biztosított uniós segítségnyújtás azonosítása, kidolgozása, végrehajtása, nyomon követése és értékelése a Bizottság feladata; mivel az EKSZ feladata az uniós külső politikák folytonosságának és koherenciájának biztosítása, többek között ezen eszközök útján; mivel a Parlament feladata a demokratikus felügyelet és ellenőrzés, és az együttműködési eljárás keretében egyúttal társjogalkotó is;
- R. mivel a Bizottság alelnöke/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője hivatalának kettős jellege azt jelenti, hogy a hivatal viselőjének kulcsszerepet kell játszania az eszközök keretében nyújtott uniós támogatás szakpolitikai koordinációjában;
- S. mivel a jelenlegi eszközök hatálya alá tartozó különböző projektek és támogatások nem értékelhetők teljes mértékben, mivel még mindig a végrehajtás korai szakaszában vannak; mivel egyes célkitűzések jellegükből adódóan kvalitatívak és olyan jogszabályokhoz, gyakorlatokhoz és attitűdökhöz kötődnek, amelyek számszerűen nem mérhetők;
- T. mivel a Bizottság féldíós felülvizsgálatában megállapítja, hogy nehéz mérni az eszközök átfogó hatékonyságát a célkitűzéseik teljesítése terén, részben azért, mert az eszköz szintjén nehézséget okoz a megfelelő ellenőrzési és értékelési rendszerek meghatározása (10. o.); emlékeztet arra, hogy a Számvevőszék 18/2014. sz. jelentésében rámutatott a EuropeAid értékelési rendszerének súlyos hiányosságaira;
- U. mivel a közös végrehajtási rendelet kulcsfontosságú rendelkezéseket tartalmaz a fejlesztés- és segélyhatékonysági elvekre vonatkozóan, mint például a segélyek feltételektől való függetlenítése és a partnerországok saját intézményeinek, rendszereinek és eljárásainak használata;
- V. mivel a jelenlegi igazgatási eljárások gyakran túlzott bürokratikus terhet rónak a potenciális kedvezményezettekre, ami megnehezíti, hogy a kisebb civil társadalmi szervezetek és a szociális partnerek szervezetei részt vegyenek a projektek kidolgozásában és végrehajtásában, ugyanis gyakran nincs elég szaktudásuk és adminisztrációs kapacitásuk ahhoz, hogy támogatható és sikeres javaslatokat tehesse;
- W. mivel a külső finanszírozási eszközök létrehozásáról szóló rendeletek előírják, hogy a 182/2011/EU rendelettel összhangban végrehajtási hatásköröket kell biztosítani a Bizottság számára, és mivel e rendeletekben az is szerepel, hogy a Bizottság munkáját az ENI-bizottság, az IPA II-bizottság, az EIDHR-bizottság, a stabilitás és a béke elősegítését szolgáló eszközzel foglalkozó bizottság, a Partnerségi Eszközzel foglalkozó bizottság és a DCI-bizottság segíti;

2018. április 18., szerda

- X. mivel a végrehajtási aktusok tervezetét egyidejűleg kell elküldeni az ENI-bizottság, az IPA II-bizottság, az EIDHR-bizottság, a stabilitás és a béke elősegítését szolgáló eszközzel foglalkozó bizottság, a Partnerségi Eszközzel foglalkozó bizottság és a DCI-bizottság tagjainak, valamint a Tanácsnak és a Parlamentnek, és mivel e bizottságok eljárási szabályzata úgy rendelkezik, hogy a végrehajtási aktusok tervezetét az adott bizottsági ülés előtt legalább 20 naptári nappal korábban el kell juttatni az ENI-bizottság, az IPA II-bizottság, az EIDHR-bizottság, a stabilitás és a béke elősegítését szolgáló eszközzel foglalkozó bizottság, a Partnerségi Eszközzel foglalkozó bizottság és a DCI-bizottság tagjainak; mivel tehát a végrehajtási jogi aktus tervezetét legalább 20 naptári nappal a bizottsági ülések előtt meg kell küldeni a Parlamentnek, és mivel a végrehajtási jogi aktusok tervezetének elfogadására vonatkozó írásbeli eljárások kellően indokolt esetekben kivételt képeznek e szabály alól;
- Y. mivel a végrehajtási aktusok megfogalmazása hosszadalmas – általában több hónapig terjedő –, Bizottságon belüli előkészítő szakaszt tartalmaz, beleértve a szolgálatok közötti konzultációt is;

Féldős felülvizsgálat

1. rámutat arra, hogy a Bizottság féldős felülvizsgálatának megállapítása szerint a jelenlegi eszközök általában megfelelnek a cél-
nak;
2. sajnálja, hogy az EU jelenlegi többéves pénzügyi keretének 4. fejezete szerinti finanszírozás mennyisége, valamint rugalmassá-
gának és koherenciájának hiánya azt jelzi, hogy az EU csak korlátozott mértékben törekszik arra, hogy valódi globális szereplőként
lépjön fel; megjegyzi ugyanakkor, hogy az uniós külső finanszírozási eszközök keretében megcélzott számos partnerország és téma
kapcsán volt tapasztalható pozitív előrelépés, ami igazolja ezen eszköz relevanciáját és fontosságát;
3. aggodalmát fejezi ki ugyanakkor egyes megállapításokkal, egyebek mellett a politikai iránymutatás és az átfogó jövőkép hiá-
nyával, az uniós értékek és a partnerségi alapelvek következetlen megvalósításával, valamint a tágabb szomszédságban a szociális és
igazságügyi reformmal kapcsolatos célkitűzések lassú megvalósulásával vagy meg nem valósulásával, a megbízható nyomon követési
és értékelési mechanizmusok hiányával és a korlátozott rugalmassággal kapcsolatban;
4. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy nincs olyan egységes, világos jövőképet felvázoló dokumentum, amely tisztázná az eszközök
közötti szinergiákat és azt, hogy ezek miként szolgálják az Unió globális, átfogó külpolitikai stratégiáját;
5. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az EU és eszközei jelentős kihívásokkal szembesülnek, ilyenek többek között az értékek és
jogok előmozdítása és a rövid távú biztonsági érdekek közötti politikai alkuk, új szereplők feltűnése a globális kormányzás és a nem-
zetközi pénzügyi intézmények területén, valamint a számos erőszakos globális konfliktus világszerte, ezen belül az EU közvetlen
szomszédságában – keleten és délen egyaránt – fennálló bizonytalan helyzet és Oroszország egyre agresszívabb és rámenősebb politi-
kája;
6. megállapítja, hogy az uniós vagyongazdálkodási alapokat a migráció alapvető okainak kezelése érdekében hozták létre; sajnálja,
hogy az uniós költségvetésből az uniós vagyongazdálkodási alapba és a törökországi menekülteket támogató eszközbe fizetett hozzájárulá-
sok csökkentették az Unió fellépésének általános koherenciáját, hosszú távú jövőképét és hatását; ismételten hangsúlyozza, hogy az új
prioritásokat új előirányzatok révén kell finanszírozni; mély sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a Törökországra vonatkozó nyilatkozattal
kapcsolatos döntéshozatali folyamat egyetlen szakaszában sem egyeztettek hivatalosan a Parlamenttel, és nem kérték jóváhagyását;
7. ismételten hangsúlyozza annak szükségességét, hogy az eszközök egymást kiegészítő jellegűek és a helyi kontextushoz igazít-
hatók legyenek, továbbá gyorsan és eredményesen, az eredeti célok szem elől tévesztése nélkül legyenek képesek reagálni az új és előre
nem látott kihívásokra;
8. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az eszközök egyáltalán nem tartalmaznak kifejezett utalást arra a lehetőségre, hogy a támoga-
tást felfüggesztik, ha a kedvezményezett ország (különösen ha a kedvezményezett országgal közvetett irányítást alkalmaztak) elmu-
lasztja az olyan alapvető elveknek való megfelelést, mint a demokrácia, a jogállamiság és az emberi jogok tiszteletben tartása;
9. rámutat arra, hogy az uniós fejlesztési támogatás (hivatalos fejlesztési támogatás, ODA) nem érte el a 0,7%-os ENSZ-célki-
tűzést; ezért szorgalmazza a fejlesztési támogatásra rendelkezésre álló források növelését a 2030-ig tartó időszakra szóló menetrend
keretében elfogadott kötelezettségvállalások teljesítése érdekében;

2018. április 18., szerda

IPA II

10. ösztönzi azokat az erőfeszítéseket, amelyek arra irányulnak, hogy a kedvezményezettekre szabott tervezés és az ágazati megközelítés révén az IPA II hosszú távon stratégiai szempontból hatékonyabb legyen, és konkrét eredményeket hozzon; úgy véli, hogy ez a megközelítés elősegítheti az IPA I-ből és II-ből származó, a kedvezményezett országok által végzett közvetett irányítás hiányosságai-ból és a gyenge felvevőképességből adódó, hatalmas összegű el nem költött források mérséklését Törökországban;

11. mély aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy Törökországban visszaesés tapasztalható a jogállamiság és a demokrácia területén, annak ellenére, hogy a jelenlegi többéves pénzügyi keret időszakára az IPA II keretében 4,5 milliárd EUR-t programoztak az ország számára; elismeri, hogy az IPA II értékét illetően Törökországban – annak jelenlegi csatlakozási kilátásai miatt is – nagyfokú a bizonytalanság; rámutat arra, hogy az IPA II forrásait a Törökországra vonatkozó nyilatkozat keretében tett kötelezettségvállalások finanszírozására használták fel;

12. megállapítja, hogy több nyugat-balkáni ország eltérő szakaszban van az IPA II-ből származó hosszú távú segítségnyújtás eredményeit illetően; megállapítja, hogy egyes esetekben az IPA II keretében nyújtott támogatás korlátozott eredményekkel járt a reformok irányításában, különösen a jogállamiság, a közigazgatás és a korrupció elleni küzdelem területén;

13. rámutat a nemzeti programokban és a cselekvési dokumentumokban szereplő mutatók minősége terén fennmaradó hiányosságokra;

14. hangsúlyozza, hogy szükség van arra, hogy az IPA II-ből származó finanszírozás felfüggeszthető vagy átirányítható legyen azokban az esetekben, ahol a Bizottság alapos elemzése azt állapítja meg, hogy a partnerországok rendszerszinten elmulasztják kötelezettségvállalásaik teljesítését, illetve súlyos politikai visszaesést mutatnak; sajnálja, hogy az ilyen intézkedéseket a múltban a rendszerintű vagy politikai cselekvésképtelenség hátráltatta;

15. tudomásul veszi a teljesítménykeret meglétét; sajnálatát fejezi ki ugyanakkor amiatt, hogy a teljesítményjuttatókat még nem értékelték és nem ítélték oda; ezzel összefüggésben fokozott munkára szólít fel a keret további javítása érdekében, figyelembe véve a negatív teljesítmény előfordulásait és a finanszírozás emiatti csökkentését is;

16. ismételten hangsúlyozza az IPA II – mint a kiemelt területeken végrehajtandó kulcsfontosságú társadalmi, gazdasági, politikai és intézményi reformok előcsatlakozási finanszírozására irányuló fő uniós finanszírozási eszköz – fontosságát az országok uniós vívmányokhoz való igazodása érdekében; rámutat arra, hogy ezek a reformok hosszú távon a regionális biztonságot is előmozdíthatják; üdvözlözi az IPA II fokozottan stratégiai szemléletét, és hangsúlyozza hogy az IPA II keretében rendelkezésre álló teljes finanszírozásnak ambiciózusnak és előretekintőnek kell lennie, és meg kell felelnie a csatlakozási folyamathoz és az uniós tagsághoz kapcsolódó tényleges szükségleteknek, kötelezettségeknek és elképzeléseknek; e tekintetben emlékeztet arra, hogy a támogatást az adott eszközre vonatkozó egyedi célkitűzéseknek megfelelően kell felhasználni;

17. elismeri, hogy az IPA II Civil Társadalmi Eszköze döntő fontosságú támogatást nyújt a helyi civil társadalmi szervezetek számára; hangsúlyozza, hogy a kötelezettségvállalások nem felelnek meg a valós helyi igényeknek; ezzel összefüggésben szorgalmazza a kiegészítő jelleg erősítését az IPA II és más eszközök, különösen az EIDHR és az IcSP fellépései között; rámutat arra, hogy ez fokozottabb koordinációt tesz szükségessé a tervezési és a programozási szakaszban egyaránt;

18. úgy ítéli meg, hogy az ágazati megközelítés indokolt, de sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a felelőségek szétaprózása következtében a projekteknek nincsenek egyértelmű felelősei; megállapítja, hogy a közvetett irányítás összességében javította a programokkal kapcsolatos felelősségvállalást, de a végrehajtásban mutatkozó hosszabb késedelmek miatt a hatékonyság csökkenéséhez is vezetett;

19. üdvözlözi azokat a kezdeményezéseket, amelyek a teljesítmény jobb nyomon követésére és mérésére irányulnak, többek között ágazati nyomon követési bizottságok, belső iránymutatások és egy új információkezelési rendszer (OPSYS) kidolgozása révén;

2018. április 18., szerda

ENI

20. üdvözli a strukturális reformok számára programozott segítségnyújtás formájában biztosított támogatást, és hangsúlyozza az ENI speciális jellegét, ami lehetővé teszi, hogy az Unió a partnerországok egyedi igényeinek megfelelő, személyre szabott stratégiákat dolgozzon ki;
21. támogatja a Bizottság azon megállapítását, hogy a szomszédság számára létrehozott külön finanszírozási eszköz megléte konkrét bizonyítékot szolgáltatott arra, hogy az Unió milyen politikai jelentőséget tulajdonít a szomszédos országokhoz fűződő kapcsolatoknak és a térséggel és a térségen belül folytatott politikai együttműködés és gazdasági integráció elmélyítésének;
22. elismeri, hogy a szomszédságban felmerült aktuális kihívások és igények, valamint a célkitűzések, érdekek és pénzügyi források közötti eltérések komoly nyomás alá helyezték az ENI költségvetését és emberi erőforrásait, és kiemeli a nagyobb rugalmasság szükségességét;
23. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az ENI-támogatás kevésbé volt eredményes a reformok iránt kevésbé elkötelezett partnerországok körében, és továbbra is nehéz de szükséges feladat a politikai szempontból érzékeny helyzetekben és a konfliktushelyzetekben, különösen a demokrácia és az emberi jogok közös értékeinek előmozdítása tekintetében; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a „többért többért” megközelítést és az ösztönzőkön alapuló megközelítéseket nem alkalmazták eredményesen, és hogy azok az országok, amelyek nyilvánvalóan nem tesznek eleget az emberi jogokkal és a demokratikus reformmal kapcsolatosan tett kötelezettségvállalásaiknak, az elmúlt programozási időszakban egyre több pénzügyi segítségnyújtásban részesültek;
24. ismét hangsúlyozza, hogy a szomszédság 2014 óta korábban nem látott kihívásokkal szembesült a növekvő számú, régóta fennálló vagy újonnan felmerülő kihívás, mint például a Krím-félsziget Orosz Föderáció által történő jogellenes annektálása és a kelet-ukrajnai konfliktus, a szíriai válság, a líbiai helyzet, a radikalizálódás és a terrorizmus, az ifjúsági munkanélküliség és a migrációs kihívás miatt;
25. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy ezek a fejlemények, valamint a célkitűzések, érdekek és pénzügyi források közötti eltérések komoly nyomás alá helyezték ezen eszköz pénzügyi kapacitását, ráirányítva a figyelmet egyúttal a nagyobb rugalmasság szükségességére;
26. kiemeli, hogy az Unió értékei és alapelvei – többek között a demokrácia, a jogállamiság, az emberi jogok és a hatékony, elszámoltatható és átlátható közigazgatás – a stabilitás, a biztonság és a jólét tekintetében éppen úgy szolgálják a szomszédos országok társadalmainak érdekét, mint a sajátunkat; üdvözli a strukturális reformok számára a programozott segítségnyújtás keretében biztosított támogatást; úgy ítéli meg, hogy a megkülönböztetés elvének végrehajtása révén az Unió a partnerországok szükségleteihez és ambícióihoz tudta igazítani a támogatását;
27. tudomásul veszi az ENI keretében a Madad alapnak és a Szükséghelyzeti Alap Afrikáért elnevezésű alapnak nyújtott támogatásokat;
28. hangsúlyozza, hogy nagyobb koordinációra van szükség a regionális és a kétoldalú programok és beruházási keretek között, a magánszektor fejlődésének megfelelőbb támogatása és előmozdítása érdekében; megállapítja, hogy némiképpen javult a tagállamokkal való közös programozás elmaradása miatti hiányosságok helyzete;
29. üdvözli az ENI keretében történő segítségnyújtás eredményorientált monitoring (EOM) keretében történő nyomon követését; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy eszközszerint nincsenek következetes nyomon követési és értékelési rendszerek;
30. hangsúlyozza, hogy az európai szomszédságpolitika által az Unió szoros déli és keleti partnereinek nyújtott, kereskedelemmel kapcsolatos technikai támogatás és gazdasági segítségnyújtás jelentős mértékben hozzájárul a régiók demokratikus fejlődéséhez; megjegyzi, hogy az ENI keretében folyósított pénzeszközöket a kereskedelmi eljárások egyszerűsítésére is fel lehet használni, és ilyen formában kiegészíthetik a kereskedelmi eljárások egyszerűsítéséről szóló megállapodáshoz jelenleg nyújtott uniós finanszírozást, amely jobban garantálja a közép- és hosszú távú politikai stabilitást;

A stabilitás és a béke elősegítését szolgáló eszköz

31. elismeri, hogy a stabilitás és a béke elősegítését szolgáló eszköz fő hozzáadott értéke a konfliktusok kezelése terén mutatott gyorsaság és rugalmasság, továbbá az olyan civil szereplők széles köre, akikkel az Unió partnerségre léphet; emlékeztet arra, hogy a stabilitás és a béke elősegítését szolgáló eszköz az egyetlen polgári konfliktusmegelőzéssel foglalkozó uniós eszköz, amely a közvetítést, a párbeszédet és a megbékélést is magában foglalja;

2018. április 18., szerda

32. tudomásul veszi a stabilitás és a béke elősegítését szolgáló eszköz (IcSP) keretében történő fellépésekre vonatkozó adatgyűjtés és eredményérés nehézségeit, ugyanis mindkettő problémásnak bizonyult azon nehézségek miatt, amelyek a politikai eredmények értékelésével, a más eszközök keretében finanszírozott egyidejű intézkedésekkel közös nyomon követés során az eredmények IcSP-fellépéseknek való tulajdonításával, továbbá a konfliktussal sújtott területek elérésével kapcsolatos nehézségekkel összefüggésben merültek fel;

33. rámutat arra, hogy a közelmúltban drámai módon nőtt a konfliktusmegelőzés és a biztonsági kihívások kezelése iránti igény; úgy véli, hogy számos háború utáni, válság sújtotta országban szükség van a megbékélésre, továbbá a közvetítésre és a párbeszédre irányuló kezdeményezésekre; hangsúlyozza az azonnali fellépés szükségességét a válságokkal és konfliktusokkal összefüggésben; hangsúlyozza, hogy az ilyen kezdeményezések számára rendelkezésre álló forrásokat jelentős mértékben növelni kell; megállapítja, hogy a stabilitás és a béke elősegítését szolgáló eszköz 2017. novemberi módosítása a harmadik országok biztonsági képességeinek megerősítését célozza a stabilitás, a biztonság és a fenntartható fejlődés további előmozdítása érdekében; megállapítja, hogy a stabilitás és a béke elősegítését szolgáló eszköz végső lehetőségként, illetve a más eszközökből finanszírozott hosszú távú fellépések előfutáraként működik;

34. megállapítja, hogy a stabilitás és a béke elősegítését szolgáló eszköz a kiberfenyegetések elleni globális fellépés korai szakaszában van; sürgeti, hogy többek között az Unió valamennyi külső fellépésében alkalmazandó koherens stratégia útján helyezzenek erőteljesebb hangsúlyt a kiberbiztonságra; kéri, hogy ezzel egyidejűleg növeljék a stabilitás és a béke elősegítését szolgáló eszköz keretében a kiberbiztonságra szánt forrásokat, mivel ezek az említett fenyegetések kezelésének megfelelő eszközei lehetnek;

35. megállapítja, hogy fokozódott a közös kül- és biztonságpolitika (KKBP) fellépéseivel és a közös biztonság- és védelempolitika (KBVP) műveleteivel és misszióival, továbbá az uniós humanitárius segítségnyújtással való együttműködés;

A demokrácia és az emberi jogok európai eszköze (EIDHR)

36. kiemeli az EIDHR viszonylag kis költségvetése ellenére alkalmazott világméretű, holisztikus megközelítésének hozzáadott értékét, továbbá azt, hogy egyedülálló abban, hogy az Unió csak ezen az eszközön keresztül tudja támogatni a civil társadalmi fellépéseket az említett fellépésekkel érintett állam hatóságainak beavatkozására való tekintet nélkül;

37. rámutat arra, hogy a jelenlegi időszakban az EIDHR felhasználása rugalmasabb és kiegészítőbb jellegű volt, mint a megelőző periódusban, és gyorsabban tudott reagálni a felmerülő emberi jogi és demokratikus válságokra; üdvözlöi a más forrásokból, például a Demokráciáért Európai Alapítványból származó finanszírozással való kiegészítő jellegét, ami sürgős esetekben javítja az EIDHR-ből származó finanszírozás eredményességét; üdvözlöi, hogy fokozott hangsúly helyeződik az emberijog-védőkre, többek között az uniós küldöttségek szintjén rendelkezésre álló szükséghelyzeti alap útján, továbbá üdvözlöi az emberijog-védők védelmére irányuló uniós mechanizmus, a ProtectDefenders.eu létrehozását és sikeres működését; hangsúlyozza, hogy a pályázati felhívás folyamata hosszú, kényelmetlen és túlságosan versenyszemléletű;

38. rámutat továbbá a civil társadalom által megvalósított ProtectDefenders.eu mechanizmus előnyeire, amely kulcsfontosságú támogatást nyújtott számos emberijog-védő számára; sürgeti az ilyen mechanizmusok folytatódó támogatását;

39. aggodalmát fejezi ki az emberi jogok és a demokratikus értékek földrajzi programokon keresztül történő általános érvényesítésében tapasztalható nehézségek és a civil társadalmi szervezeteknek nyújtott csökkentett uniós támogatás miatt, ami az EIDHR-re nehezedő nyomás növekedéséhez vezet most, hogy a civil társadalom mozgásterét világszerte zsugorodik;

40. úgy véli, hogy az Uniónak vezető szerepet és ambíciót kell tanúsítania azzal, hogy átfogó stratégiát alkalmaz a demokráciának nyújtott támogatás valamennyi külkapcsolatában való érvényesítésére; ezért úgy véli, hogy a demokrácia támogatására elkülönített finanszírozást ennek megfelelően növelni kell, különösen a demokráciát világszerte érő jelenlegi támadások fényében; kitart amellett, hogy gondoskodni kell arról, hogy az országalapú támogatási rendszer 1. célkitűzésére fordított kiadás eredményesen és hatékonyan elérjen a legveszélyeztetettebb emberijog-védőkhöz; sürgeti az uniós küldöttségeket, hogy adjanak meg minden szükséges támogatást e tekintetben;

41. elismeri, hogy az EIDHR-fellépések értékelése nehéz feladat a stratégiai és operatív mutatók hiánya miatt; megállapítja, hogy az értékelés azért is problémás, mert a civil társadalmi szervezetek és az emberijog-védők számára érthető módon jelentős mértékű támogatást nyújtanak bizalmas módon, hogy védjék a kedvezményezettek személyazonosságát és biztonságát;

42. ismét hangsúlyozza az uniós választási megfigyelő missziók hozzáadott értékét, és azt, hogy ezen a területen az Unió globálisan vezető szerepet játszik; üdvözlöi, hogy nőtt a választási megfigyelő missziók ajánlásainak betartását vizsgáló megfigyelő és nyomon követő missziók száma;

2018. április 18., szerda

Partnerségi Eszköz

43. kiemeli, hogy a Partnerségi Eszközt kifejezetten azzal a céllal hozták létre, hogy előmozdítsák a tematikus uniós és a harmadik országokkal meglévő kölcsönös érdekeket, hogy szövetségeket hozzanak létre és előmozdítsák az együttműködést a meglévő és az újabb stratégiai partnerekkel; megállapítja, hogy a Partnerségi Eszközt a gyakorlatban végső lehetőségként használják, és akkor alkalmazzák, amikor úgy ítélik meg, hogy ez az egyetlen olyan eszköz, amely megkönnyítheti az uniós politikai napirend megvalósítását és a globális kihívások kezelését;

44. megállapítja, hogy a korábbi eszközökkel összehasonlítva a Partnerségi Eszköz képes volt erősebb együttműködésre épülő kapcsolatokat teremteni a harmadik országokkal, többek között a stratégiai partnerekkel, a kétoldalú fejlesztési támogatásokat már nem igénylő országokkal és a különböző nemzetközi fórumokkal, de véleménye szerint a döntéshozó szervezetek több erőforrást és észrevételt kell nyújtaniuk annak biztosítása érdekében, hogy teljes körűen részt vegyenek az intézkedések kidolgozásában, programozásában és végrehajtásában, továbbá az uniós küldöttségek által a fellépések kidolgozásában játszott aktív szerep bővítésében, valamint a tagállamokkal való információmegosztás fokozásában;

45. síkra száll a Partnerségi Eszköz célkitűzéseinek jobb láthatósága, ismertsége és megértése mellett, különösen az uniós intézményeken belül;

46. sajnálattal veszi tudomásul, hogy akadályozta az értékelést, hogy az eredménymutatók keretének késedelmes elfogadása és a legtöbb projekt befejezetlen jellege miatt nem hoztak létre központi irattárat a fellépések dokumentálására;

Közös végrehajtási rendelet

47. emlékeztet arra, hogy az EU külső finanszírozási eszközei komplex eszközöket kínálnak az EU számára a nemzetközi szinten történő fellépésének támogatására és erősítésére, és hogy ezek komplex struktúráit a közös végrehajtási rendelet hangolja össze; ismételten hangsúlyozza, hogy a közös végrehajtási rendeletnek meg kell felelnie a költségvetési ellenőrzés és a demokratikus felügyelet kritériumainak; sajnálja, hogy a közös végrehajtási rendelet nagyfokú összetettsége és korlátozó jellege gátolta az uniós források hatékony felhasználását, és megakadályozza az új kihívásokra és partnerigényekre való, időben történő reagálást; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a közös szabályok nem eredményezték a segítségnyújtás több eszközt átfogó közös programozását;

48. rámutat arra, hogy a közös végrehajtási rendeletet az uniós erőforrások harmonizálása, végrehajtásának egyszerűsítése, nagyobb rugalmassága, koherenciája és következetessége, illetve hatékony felhasználása, valamint az összes eszköz végrehajtásának zökkenőmentes és egymást kiegészítő jellegű megközelítése céljával hozták létre;

49. kulcsfontosságúnak tartja, hogy elegendő idő álljon rendelkezésre arra, hogy a Parlament képes legyen a végrehajtási aktusok tervezetével kapcsolatos jogkörök megfelelő és kellő gyakorlására; úgy véli, hogy tekintettel arra, hogy mennyi ideig tart, amíg a végrehajtási aktusok tervezetei az előkészítést követően eljutnak ENI-bizottság, az IPA II-bizottság, az EIDHR-bizottság, a stabilitás és a béke elősegítését szolgáló eszközzel foglalkozó bizottság, a Partnerségi Eszközzel foglalkozó bizottság és a DCI-bizottság elé, nem indokolható a dokumentumoknak a Parlamenthez és a Tanácshoz történő benyújtására vonatkozó 20 napos határidő be nem tartása a végrehajtási intézkedések elfogadásának végső szakaszában; ezért sajnálatosnak tartja, hogy nem mindig tartják tiszteletben a 20 naptári napos határidőt, és úgy ítéli meg, hogy sérül a Parlament ellenőrzési joga; kéri, hogy minden végrehajtási intézkedéstervezetet legalább 20 nappal korábban terjesszenek elő, és felszólítja a Bizottságot, hogy módosítsa az ENI-bizottság, az IPA II-bizottság, az EIDHR-bizottság, a stabilitás és a béke elősegítését szolgáló eszközzel foglalkozó bizottság, a Partnerségi Eszközzel foglalkozó bizottság és a DCI-bizottság eljárási szabályzatait a benyújtásra vonatkozó 20 napos határidő meghosszabbítása céljából, ezáltal megkönnyítve a Parlament ellenőrzési hatásköreinek gyakorlását;

50. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az uniós külső finanszírozási politika láthatósága továbbra is korlátozott egy olyan környezetben, ahol harmadik felek aktívan törekednek arra, hogy félretájékoztatás útján aláássák az uniós külpolitikát;

Ajánlások a 2017/2018–2020 közötti időszakra

51. szorgalmazza, hogy továbbra is az egyetemes és uniós értékek, valamint az emberi jogok álljanak valamennyi uniós külső fellépés középpontjában;

52. sürgeti a 4. fejezetbe tartozó valamennyi eszköz közötti és a tagállamok, illetve lehetőség szerint más adományozók kétoldalú segítségnyújtási programjaival való fokozott szinergiát és koherenciát; e tekintetben felhívja a Bizottságot és az EKSZ-t, hogy erősítsék meg együttműködésüket és koordinációjukat, többek között a civil társadalmi szervezetekkel és a helyi szereplőkkel, és teljesítsék az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 21. cikke szerinti feladataikat;

2018. április 18., szerda

53. szorgalmazza szilárd, következetes és átlátható nyomon követési és értékelési mechanizmusok létrehozását; ismételt hangsúlyozza, hogy ezek a mechanizmusok lehetővé tennék a kritikus fontosságú reformokkal összefüggő célok tekintetében elért kézzelfogható eredmények nyomon követését a szomszédos országokban, ami különösen fontos ott, ahol ezek a reformok megtorpantak vagy más módon késedelmet szenvedtek;
54. szorgalmazza következetes megerősített parlamenti ellenőrzési és felügyeleti eljárások és rendszerek létrehozását valamennyi eszköz tekintetében; javasolja, hogy a projektek és fellépések egységes, közös, átlátható, nyilvános adatbázisának létrehozásával javítsák az átláthatóságot;
55. hangsúlyozza, hogy a civil társadalmi szervezeteknek további pénzügyi erőforrásokat és képzési támogatást kell nyújtani; kitar amellet, hogy sürgős intézkedésekre van szükség a civil társadalmi szervezetekkel, különösen a helyi civil társadalmi szervezetekkel szembeni bürokratikus terhek és eljárási akadályok további csökkentése érdekében; kéri a civil társadalmi szervezetek kapacitásépítésének szentelt külön költségvetési sorok létrehozását annak érdekében, hogy fokozzák ezek finanszírozáshoz való hozzáférését; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a Bizottság féldős felülvizsgálati jelentése nem foglalkozik a civil szervezetek külső eszközök programozásában és végrehajtásában való részvételének hiányával; felszólítja a Bizottságot, hogy a Tanács és a Parlament kérésének megfelelően juttassa általánosan érvényre a civil szervezetek stratégiaibb részvételét valamennyi külső eszközben és programban;
56. támogatja az uniós szakpolitikák, az uniós pénzügyi segítségnyújtás és ennek láthatósága közvetlenebb és aktívabb népszerűsítését;
57. megismétli azon álláspontját, hogy lehetővé kell tenni, hogy az ENI és az IPA II lekötetlen forrásai – az egyes eszközök eredeti előirányzatainak 10%-át kitevő korláton belül – átvihetők legyenek annak érdekében, hogy fokozzák az előre nem látott eseményekre való válaszadási képességet, fenntartva ugyanakkor az ENI-ről és IPA II-ről szóló vonatkozó rendeletekben előírt célkitűzéseket;

IPA II

58. támogatja az EUSZ 21. cikkében felsorolt elveket, és javasolja, hogy helyezzenek nagyobb hangsúlyt a demokratikus intézmények megerősítésére, a korrupció elleni küzdelemre és a közigazgatási reformokra, erősítve a jogállamiságot és a felelősségteljes kormányzást és javítva az emberi és kisebbségi jogok következetes végrehajtását; további támogatást kér a csatlakozási folyamat szempontjából fontos ágazatokban megvalósítandó reformokhoz, továbbá a regionális együttműködés ösztönzéséhez az EU bővítési politikájának kiegészítése érdekében;
59. javasolja a pénzeszközök civil társadalomnak való átadását abban az esetben, ha az állami hatóságok vonakodnak teljesíteni a megfogalmazott uniós célkitűzéseket, vagy nem hajlandók együttműködni az eszközök célkitűzései terén; felhívja a Bizottságot, hogy mérsékelje vagy függesse fel a támogatást azon országok esetében, amelyek súlyosan megsértik az EU alapvető értékeit, többek között a koppenhágai kritériumokat; kéri az uniós támogatásra pályázó kedvezményezett civil társadalmi szervezetek adminisztrációs terheinek enyhítését;
60. a támogatások felfüggesztésének vagy a maximális indikatív előirányzatok jelentős módosításának vizsgálata esetén kéri a Parlament bevonását;
61. ragaszkodik ahhoz, hogy a kedvezményezettek határozottan vállaljanak felelősséget a programozástól a nyomon követésig és az ellenőrzésig; kéri a Bizottságot, hogy nyújtson célzott támogatást a nemzeti ellenőrző hatóságok számára a módszertan, a tervezés, a munkaerő-felvétel, a képzés és a felügyelet során;
62. javasolja, hogy növeljék a donorkoordinációért felelős azon nemzeti hatóságok támogatását, amelyek elégtelen kapacitással rendelkeznek, de politikai szándékot mutatnak a célkitűzések teljesítésére; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az említett forrásokkal kapcsolatos felvevőképességet illetően hiányzik az átláthatóság;
63. sürgeti, hogy a forrásokat irányítsák olyan ágazatokba, amelyek korábban már bizonyították, hogy elkerülhetőek legyenek azok a további krónikus késedelmek, amelyek a kedvezményezett országgal való közvetett irányítás keretében – főleg Törökországban – felmerültek;
64. kéri, hogy megfelelő célzott kommunikációs és tájékoztatási kampányok útján fokozzák az IPA II láthatóságát a régióban, például nemzeti, regionális és helyi médiumokban vagy más, megfelelőnek ítélt eszközök révén, és ennek minimumkövetelményeit és nyomon követését a Bizottság határozza meg, szorosan együttműködve a kedvezményezettekkel; támogatja a célzott ellenpropagandát és a stratégiai kommunikációs erőfeszítéseket, különösen az Unió arculatának és érdekeinek célzott, aktív veszélyeztetése esetén;

2018. április 18., szerda

65. javasolja az IPA II alapok felhasználását vállalatok, különösen kkv-k kommunikációs csatornáinak létrehozására a tagállamokban és az előcsatlakozási országokban egyaránt annak érdekében, hogy erős kereskedelmi kapcsolatok alakuljanak ki az egyes területek között, ami igen hasznos volna a kedvezményezett országok egységes piacra való belépésének előkészítése szempontjából;

66. ismét hangsúlyozza a teljesítmény – az IPA II rendeletben foglaltak szerinti – pénzügyi jutalmazásának fontosságát az előrelépést felmutató országok esetében;

67. úgy ítéli meg, hogy a rugalmasságnak és a konkrét válsághelyzetek kezelésére irányuló finanszírozás felhasználásának összhangban kell lennie az eszköz elsődleges prioritásaival és a bővítési stratégia és a csatlakozási folyamat alapelemeivel, amelyek továbbra is az IPA II fő fókuszában kell, hogy maradjanak;

68. jobb koordinációra és további szinergiákra szólít fel az IPA II tervezési és programozási szakaszában más eszközök, konkrétan az EIDHR és a stabilitás és a béke elősegítését szolgáló eszköz fellépéseivel, hogy biztosítható legyen a koherencia és fokozható legyen a kiegészítő jelleg egyrészt belsőleg, a saját célkitűzéseinek és programjainak körében, másrészt pedig más külső finanszírozási eszközök felé;

ENI

69. hangsúlyozza, hogy szükség van egy, az ENI végrehajtására vonatkozó, a támogatást a szélesebb politikai kerethez igazító általános stratégiai dokumentumra, valamint a többi eszközzel való jobb koordinációra; hangsúlyozza, hogy az ENI programozási prioritásainak a társadalmi-gazdasági fejlődésre, az ifjúságra és az energiaforrások fenntartható kezelésére is ki kell terjednie;

70. sajnálatosnak tartja, hogy 2017 folyamán már a legtöbb kedvezményezett esetében sor került a többéves programozásra, még mielőtt az említett országokban a segítségnyújtás félidejű értékelését lezárták volna; emlékeztet arra, hogy a Parlament a programozásra vonatkozó ajánlásait a Bizottsággal való stratégiai párbeszéd keretében tette meg 2017 áprilisában;

71. hangsúlyozza azt a politikai láthatóságot és jelenlétet, amelyet az ENI külön finanszírozási eszközként a szomszédságban biztosítani tud az Unió számára;

72. kéri a pénzeszközöknek az Unió déli és keleti szomszédsága közötti elosztásában meglévő pénzügyi egyensúly fenntartását;

73. kiemeli a stabilizáció, a demokratizáláshoz nyújtott támogatás, a konfliktusmegelőzés és -rendezés, az emberi jogok és a jogállamiság tiszteletben tartása, az oktatás és a társadalmi-gazdasági fejlődés közötti kölcsönös kapcsolatot; hangsúlyozza a fiatalokat az oktatás és az alkalmazhatóság terén támogató projektek fontosságát;

74. ismételten hangsúlyozza a kihívásokra való gyorsabb válaszadásra való képesség fontosságát;

75. hangsúlyozza, hogy a szomszédság országainak stabilizálásába és fejlesztésébe történő beruházás olyan problémákat is kezel, mint a migráció, a terrorizmus, a helyi konfliktusok és a gazdasági instabilitás, és ez hosszú távon előnyös lehet az EU egésze számára;

76. hangsúlyozza, hogy a szomszédság kihívásainak sajátosságai miatt a kedvezményezettek eltérő szükségletein és helyzetén alapuló, integrált és átfogó megközelítésre van szükség, többek között az Unió más külső finanszírozási eszközei és szakpolitikái közötti szinergiák révén; hangsúlyozza, hogy az elsődleges feladatok egyike a társulási megállapodások és a mélyreható és átfogó szabadkereskedelmi térségek, illetve valamennyi kapcsolódó reform gyors és eredményes végrehajtása, amelyhez uniós részről megfelelő pénzügyi erőforrások szükségessé válnak;

77. ismételten hangsúlyozza, hogy elmélyültebb közös programozásra van szükség a tagállamokkal, a donorok prioritásaira vonatkozó közös elemzések, koordináció és konszenzusépítés terén elért megfelelő eredmények mellett; sürgeti a donorok közötti koordináció javítását, különösen a más uniós eszközökből, a többi donortól és a nemzetközi pénzügyi intézményektől származó forrásokkal való egyidejű támogatás esetén, hogy támogatható legyen a partnerországok gazdasági átmenete és stabilitása;

78. aggódik amiatt, hogy az eszköz válaszadási és pénzügyi kapacitásainak terhelése elérte a végső határt; sajnálja, hogy a tervezési szakaszban nem fordítottak elegendő figyelmet a politikai és geopolitikai kockázatelemzés formájában meglévő belső szakértelemre;

2018. április 18., szerda

79. megállapítja, hogy a szomszédságban tapasztalható aktuális kihívások fényében szükségessé válhat az indikatív pénzügyi előirányzatok jogalkotási módosítás útján történő növelése;

80. ismételten hangsúlyozza, hogy az ENI keretében programozott források célkitűzéseit tiszteletben kell tartani, amikor ezeket a forrásokat más eszközökhöz, például a vagyonkezelői alapokhoz csoportosítják át, továbbá hogy parlamenti ellenőrzésre és felügyeletre van szükség, amelyet semmilyen esetben sem szabad megkerülni;

81. kéri a civil társadalom határozottabb bevonását a szükségletek meghatározásába;

82. kéri szükség esetén a politikai és gazdasági reformokat támogató, valamint a reformokhoz és a stratégiai célkitűzésekhez kapcsolódó feltételességi és ösztönzőkön alapuló mechanizmusok teljes körű kihasználását; sajnálatosnak tartja, hogy az ENI nem tudott elégséges ösztönzőket biztosítani a politikai reformok végrehajtásától vonakodó országok számára; kéri az ENI eredményes nyomon követését az eszköz szintjén;

83. aggodalmát fejezi ki az uniós finanszírozású segítségnyújtás harmadik országokban történő megsemmisítése és elkobzása miatt; további erőfeszítéseket kér annak érdekében, hogy az Unió stratégiai kommunikációja és láthatósága javuljon a szomszédság országaiban;

A stabilitás és a béke elősegítését szolgáló eszköz

84. hatékonyabb erőfeszítéseket szorgalmaz a stabilitás és a béke elősegítését szolgáló eszköz befolyásának a partnerekkel és nemzetközi szervezetekkel folytatott rendszeres stratégiai párbeszédeken keresztül történő jobb érvényesítése érdekében; ezzel összefüggésben kéri társfinanszírozás biztosítását más fontos, az adott fellépések eredményeiben érdekelt donorok részéről;

85. kéri a stratégiai keret javítását és a stabilitás és a béke elősegítését szolgáló eszköz, illetve a más eszközök keretében és más szereplők által végrehajtott nyomon követési fellépések közötti megfelelőbb szinergiák kialakítását;

86. kéri, hogy fokozzák a többi nemzetközi szervezet, a kormányok és az uniós intézmények közötti együttműködést a például a hibrid fenyegetések és a kiberbiztonság területén felmerülő új fenyegetések leküzdése tekintetében, ahol az Európai Unió Hálózat- és Információbiztonsági Ügynökség (ENISA) szakértelme hasznosítható;

87. javasolja a stabilitás és a béke elősegítését szolgáló eszköz közvetítési kapacitásának stratégiaibb felhasználását, nem csupán a helyi hatású konfliktusok esetében, hanem a meglévő vagy kialakulóban lévő globális jelentőségű konfliktusokban a békefolyamat és a párbeszéd támogatása céljából is, és szorgalmazza olyan jobb korai előrejelző rendszerek és konfliktuselemző eszközök biztosítását, amelyek lehetővé teszik a jobb megelőzést és békeépítést;

88. hangsúlyozza, hogy ez az eszköz jelenleg lehetővé teszi az Unió számára, hogy harmadik országok fegyveres erői számára képzési tevékenységeket finanszírozzon, és nem halálos felszereléseket (például informatikai rendszereket, kórházakat stb.) szállítson a sürgős szükségletek kielégítése érdekében rövid és középtávon, a fenntartható fejlődési célok megvalósítása keretében;

A demokrácia és az emberi jogok európai eszköze (EIDHR)

89. ismételten hangsúlyozza a demokrácia és az emberi jogok támogatásának és előmozdításának alapvető fontosságát a harmadik országokban – ideértve az emberi jog-védők védelmét is –, tekintet nélkül a harmadik országok hatóságainak beavatkozására;

90. rámutat a civil társadalom számára egyre szűkebb mozgástérrel biztosító környezetben működő EIDHR e tekintetben betöltött eredményes és fontos szerepére; megerősíti, hogy továbbra is szükség van az emberi jogokkal és a demokráciával kapcsolatos finanszírozásra, annak bármilyen mértékű csökkentése nélkül; kéri továbbá az emberijog-védőknek nyújtott szükséghelyzeti segítségnyújtás megnövelt finanszírozásának megfontolását, továbbá ezen pénzeszközök elérhetőségének tényleges előmozdítását;

91. ismételten hangsúlyozza, hogy az EIDHR alkalmazási körét nem indokolt korlátozni, és az eszközt nem pusztán az egyéb eszközök által hagyott hézagok kitöltésére kell használni, hanem a demokrácia és az ember jogok célzott támogatásának önmagában is egyértelmű és stratégiai célkitűzésnek kell lennie;

2018. április 18., szerda

92. sürgeti a Bizottságot, hogy találjon megoldást a civil társadalom mozgásterének szűkülésére, az emberi jogok egyre gyakoribb megsértésére és a fokozódó elnyomásra, például azon reaktív globális programok, mint az emberijog-védőkre irányuló uniós Protect-Defenders.eu mechanizmus rendelkezésére álló források megnövelésével; kéri az Uniót, hogy folytassa az emberijog-védők – különösen a kockázatoknak kitéttek – és a civil társadalom, valamint a marginalizált csoportok, például a nők, az őslakos népek, a romák, az LMBTI-személyek, a fogyatékossgal élők, a gyermekek és az idősek támogatását;

93. a tekintélyuralmi rendszerek globális tendenciájának visszaszorítása érdekében javasolja a stratégiai tervezés erősítését az uniós hatóságok politikai iránymutatásával és a többi eszközzel való koherenciával egyidejűleg, különösen azokban az országokban, ahol az emberi jogok és a demokratikus normák visszaszorulása tapasztalható;

94. hangsúlyozza, hogy olyan nemzetközileg releváns tematikus kérdésekre kell összpontosítani, amelyek rövid, közép- és/vagy hosszú távon az emberi jogok és a nemzetközi jogállamiság és igazságszolgáltatás globalizációját támogathatják; szorgalmazz, hogy az EIDHR nyújtson nagyobb támogatást több újonnan felmerülő tematikus kérdésben, különösen a korrupció elleni küzdelem, az emberi jogok vállalkozások általi tiszteletben tartása, a környezeti jogok és a migránsok jogainak területén;

95. üdvözlözi a nemzetközi és a regionális emberi jogi és elszámoltathatósági mechanizmusok, úgymint az ENSZ Emberi Jogi Főbiztosának Hivatala (OHCHR) és a Nemzetközi Büntetőbíróság (ICC) számára nyújtott támogatást;

96. további erőfeszítéseket javasol a halálbüntetés világszerte történő eltörlésére;

97. ismételten hangsúlyozza az Bizottság elkötelezettségét a civil társadalom további támogatása és a partnerországbeli civil társadalmi szervezetek támogatóbb környezetének előmozdítása iránt; kitart amellett, hogy sürgős szükség van a civil társadalmi szervezetekkel szembeni bürokratikus akadályok további csökkentésére; bátorítja az uniós küldöttségeket, hogy aktívan kutassák fel az érzékeny kérdésekkel foglalkozó, támogatást igénylő emberijog-védőket és civil társadalmi szervezeteket, a pályázati felhívásokat tegyék közzé helyi nyelveken, és tegyék lehetővé a pályázók számára, hogy a projektjavaslatokat is ezeken a nyelveken nyújtsák be, ezzel erősítve a projektekkel kapcsolatos helyi felelősségvállalást és azok hosszú távú beágyazottságát is;

98. kéri az EIDHR-finanszírozású fellépések fenntarthatóságára való fokozott összpontosítást, különösen a választási megfigyelő missziók esetében, ahol sok lehetőség kínálkozik az ismeretek helyi szereplőknek történő átadásának erősítésére és az ajánlások nyomon követésének javítására; kéri, hogy a választási megfigyelő missziók tervezését jobban hangolják össze a Parlament választási megfigyelői tevékenységeivel;

99. kéri a Bizottságot, hogy biztosítson külön finanszírozást azon projektek számára, amelyek az elnyomó kormányzatok és nem állami szereplők megfigyelési technológiával való egyre gyakoribb visszaéléseire, valamint az online támadásokra irányulnak;

100. szorgalmazza olyan nyomon követési és értékelési eszközök létrehozását, amelyek az emberijog-védők észrevételeit is figyelembe veszik;

101. ösztönzi a stabilitás és a béke elősegítését szolgáló eszközzel való összehangolt fellépést az emberiség elleni bűncselekmények, a háborús bűncselekmények és a népirtás megelőzésére irányuló fellépések során;

Partnerségi Eszköz

102. üdvözlözi az Unió stratégiai érdekeinek középpontba állítását;

103. javasolja a Partnerségi Eszköz keretében rendelkezésre álló szűkös források stratégiaibb és összevontabb felhasználását, a tagállamokkal szoros együttműködésben biztosítva a Bizottság valamennyi osztálya és az EKSZ véleményének inkluzív figyelembevételét és fellépéseinek azonosítását, és hangsúlyozza, hogy megfelelő forrásokkal ellátott Partnerségi Eszközre van szükség az uniós értékek és érdekek proaktív védelme érdekében a transzatlanti konszenzus hanyatlása és a gyorsan növekvő stratégiai jelentőséggel bíró, közepes jövedelmű – többek között ázsiai és latin-amerikai – országok emelkedő száma miatt;

2018. április 18., szerda

104. javasolja a földrajzi felosztás felülvizsgálatát a következő többéves indikatív programban a kihívásokhoz való igazodás érdekében; ezzel összefüggésben javasolja a nem stratégiai jellegű harmadik országokkal, például a jelenleg elégtelen mértékben támogatott közepes jövedelmű országokkal való együttműködés bővítését;

105. javasolja a közös végrehajtási rendelet célkitűzéseivel és átfogó témáival való jobb összehangolást;

106. javasolja nyomon követési és értékelési rendszere, ezen belül a vonatkozó minőségi mutatók véglegesítését;

107. úgy véli, hogy a Partnerségi Eszköz fontos eszköz lehet a szabadkereskedelmi megállapodások végrehajtásának támogatásához, különösen a belső tanácsadó csoportok munkájának támogatásán keresztül; hangsúlyozza, hogy értékelni kell a pénzeszközök felhasználását és elosztását, valamint a partnerségi eszköz és az uniós „Business Avenues” és „Gateway” programok hatékonyságát, amelyek kiegészítik a tagállamok hatásköreit a külkereskedelem előmozdítása terén;

108. megjegyzi, hogy a partnerségi eszköz egyik célja a társadalmi diplomácia annak érdekében, hogy a nem uniós országokban bizalommal és megértéssel fogadják az uniós politikákat; hangsúlyozza, hogy rendkívül fontos a civil társadalom elkötelezettsége, és üdvözlöi a civil társadalmi szervezetek belső tanácsadó csoportokban való részvételének támogatására irányuló 3 millió EUR elkülönítését;

Közös végrehajtási rendelet

109. javasolja a harmonizált szabályok esetleges közös javaslattételi felhívásokon, valamint a bizottsági osztályok és az EKSZ közötti jobb együttműködésen keresztül történő jobb kihasználását;

110. kéri, hogy a közös végrehajtási rendelet rendelkezései között a nemek közötti egyenlőség érvényesítése is szerepeljen;

111. kéri az uniós külpolitika finanszírozásának jobb láthatóságára irányuló erőfeszítések további fokozását egy olyan átfogó és koherens kommunikációs stratégia útján, amelyben a félretájékoztató kezelését célzó intézkedések is szerepelnek; kéri feltételeségi mechanizmusok bevezetését a végrehajtó partnerekkel szemben abban az esetben, ha nem tesznek eleget az uniós láthatóság fokozására irányuló intézkedéseknek;

112. emlékeztet a fejlesztés- és segélyhatékonysági alapelvek kulcsfontosságú szerepére a külső fellépés terén, amint azt a közös végrehajtási rendelet is hangsúlyozza, továbbá felszólítja a Bizottságot, hogy a féldős felülvizsgálatára a hatékonyságuk és eredményességük javítása érdekében; emlékeztet a fejlesztés- és segélyhatékonysági alapelvek kulcsfontosságú szerepére a külső fellépés terén, amint azt a közös végrehajtási rendelet is hangsúlyozza, továbbá felszólítja a Bizottságot, hogy a féldős felülvizsgálatára a hatékonyságuk és eredményességük javítása érdekében; hangsúlyozza, hogy – különösen nemzeti szinten – javítani kell a kkv-k meglévő eszközökkel kapcsolatos tájékozottságát és tudatosságát;

113. megállapítja, hogy a külső finanszírozási eszközökhöz való hozzáférés tekintetében figyelembe kell venni az uniós kkv-kat kevésbé bonyolult és számukra kedvezőbb szabályozás segítségével, ami megkönnyítheti az alapok mozgékonyabb felhasználását, és ezzel egyidejűleg segítheti a kkv-kat nemzetközi tapasztalatok megszerzésében; kéri a Bizottságot, hogy értékelje a kkv-k nemzetközivé válásának előmozdítását célzó meglévő eszközöket a kkv-kat célzó egyéb uniós támogatási eszközökkel (pl. COSME) való összehangjuk, valamint a szubszidiaritás, a megduplázás elkerülése, és a tagállami programokkal való kiegészítő jelleg tekintetében; felszólítja a Bizottságot, hogy időben nyújtson be javaslatokat e programok féldős felülvizsgálatára a hatékonyságuk és eredményességük javítása érdekében; hangsúlyozza, hogy – különösen nemzeti szinten – javítani kell a kkv-k meglévő eszközökkel kapcsolatos tájékozottságát és tudatosságát;

A 2020 utáni architektúra

114. szorgalmazza ambiciózus külső fellépéseket tükröző külkapcsolati eszközök finanszírozását és az Unió mint globális szereplő költségvetésének növelését, továbbra is az értékeket, az alapvető és emberi jogokat és elveket tekintve alapnak; ismételten hangsúlyozza, hogy az EU külső fellépései az uniós polgárok közös érdekeit is szolgálják;

2018. április 18., szerda

115. hangsúlyozza, hogy amennyiben az Egyesült Királyság kilép a Európai Unióból, a költségvetés külső fellépésre szánt jelenlegi hányadát növelni kell, de legalább a jelenlegi szinten kell tartani, és ugyanezt az elvet kell alkalmazni a meglévő eszközökre, szakpolitikákra és prioritásokra;

116. ismételten hangsúlyozza, hogy az eszközök jelenlegi architektúrájának reformjára a megfelelőbb elszámoltathatóság, átláthatóság és nyilvános felügyelet erősítése érdekében van szükség, és egyúttal a hatékonyságot, a koherenciát és a reagálóképességet, valamint az eredményességet és a rugalmasságot is fokozni; véleménye szerint a reform emellett növelhetné a költséghatékonyságot, mérsékelhetné az átfedéseket és a különböző szereplők és a Bizottság szolgálatai közötti összeférhetlenségeket, és hozzájárulhatna a stratégiával, a programozással és a végrehajtással kapcsolatos jelenlegi kihívások kezeléséhez;

117. emlékeztet a Parlament társjogalkotóként betöltött alapvető szerepére a többéves pénzügyi keret létrehozásáról szóló rendelet vonatkozásában; ismételten hangsúlyozza, hogy kész együttműködni a Bizottsággal, az EKSZ-szel és a Tanáccsal a külső finanszírozási eszközök felépítésének optimalizálása érdekében; hangsúlyozza ugyanakkor, hogy az eszközök bármilyen szerkezetátalakításának célja a nagyobb átláthatóság, elszámoltathatóság, hatékonyság, koherencia és rugalmasság kell, hogy legyen; hangsúlyozza, hogy ezeket a célkitűzéseket politikai ellenőrzést lehetővé tevő, stratégiavezérelt, inkluzív és elszámoltatható irányítási struktúra nélkül nem lehet elérni; hangsúlyozza, hogy szilárd irányítási struktúra nélkül a Parlament az eszközök semmilyen reformját nem fogadja el; sürgeti a Bizottságot és az EKSZ-t, hogy terjesszen elő az eszközök reformjára vonatkozó, ilyen irányítási struktúrát magában foglaló javaslatot; kiemeli a féldíós felülvizsgálat megállapításai és a jelenlegi struktúra reformjára irányuló bizottsági javaslatok közötti eltéréseket; hangsúlyozza továbbá, hogy biztosítani kell a nemzeti parlamentek és az Európai Parlament általi szigorú demokratikus és átlátható ellenőrzést;

118. szorgalmazza az uniós vagyonkezelői alapok és eszközök jobb integrálását a költségvetésbe a külső finanszírozási eszközök átláthatóságának és demokratikus ellenőrzésének erősítése érdekében; emlékeztet a költségvetési rendelet legutóbbi felülvizsgálatának részeként létrejött, a tematikus fellépésre irányuló új vagyonkezelő alapok létrehozása előtt a Parlamenttel és a Tanáccsal folytatott előzetes konzultációkra vonatkozó megállapodásra; felhívja továbbá a Bizottságot, hogy adjon részletes tájékoztatást a Parlamentnek a 4. fejezetet érintő minden jelentős autonóm átcsoportosításról vagy kötelezettségvállalás visszavonásáról;

119. hangsúlyozza, hogy az uniós küldöttségek a tagállamokkal együtt segítséget nyújthatnak a kkv-eknek a pénzügyi eszközök felhasználásához, az uniós vállalatok és a kedvezményezett országok gazdasági közötti középtávú kapcsolatok kialakítása céljából;

120. hangsúlyozza, hogy egyetlen eszköz sem létezhet az uniós külső fellépések különböző céljai, célkitűzései és prioritásai – többek között a demokrácia, az emberi jogok, a jogállamiság, a civil társadalom, a konfliktusmegoldás, az instabil államok, a fejlesztéspolitikai, a szegénység felszámolása, a gazdasági és társadalmi fejlődés számára nyújtott támogatás, valamint az uniós csatlakozás különböző szakaszaiban található országok és az Unió szomszédságába tartozó országok támogatása – tekintetében meghatározott világos és elkülönített keretek és támogatási összegek beépítése nélkül;

121. nagyra értékeli az EU elkötelezettségét olyan kérdések iránt, mint az emberi jogok, a demokrácia és a civil társadalom támogatása, valamint a jelenlegi eszközök számos célját, célkitűzését és konkrét politikai és stratégiai értékét; kiemeli, hogy a reformnak nem szabad aláásnia az egyes eszközök céljait; megérti a célkitűzések és a végrehajtás szempontjából fennálló sajátosságokat az ENI, az IPA II és az EIDHR tekintetében, és ezért úgy véli, hogy ezeknek stratégiai és politikai megfontolások miatt önállóaknak kell maradniuk;

122. emlékeztet arra, hogy az EIDHR 2006 óta a demokrácia és az emberi jogok harmadik országokban való támogatása és előmozdítása iránti uniós kötelezettségvállalás konkrét kifejeződése, és lehetővé tette az Unió számára, hogy a kormányok beavatkozása nélkül lépjen közbe a nyilvántartásba vett vagy nem regisztrált nem kormányzati szervezetek támogatása érdekében olyan területeken, amelyeket az Unió tagállamai nem mindig fedtek le;

123. hangsúlyozza a közös célkitűzések meghatározásának, ezen belül a jogokon alapuló megközelítés erősítésének és az emberi jogok érvényesítésének szükségességét annak érdekében, hogy tartalmat kapjon az EUSZ 21. cikke, amely szerint az EU arra törekszik, hogy megszilárdítsa a demokráciát, az emberi jogokat és a jogállamiságot, a külkapcsolatok elengedhetetlen célkitűzéseként;

124. kéri az EKSZ-t és a Bizottságot, hogy egyértelműen tájékoztassák a partnerországokat valamennyi reformról;

125. szorgalmazza olyan szilárd, egységes értékelési és nyomon követési eljárások létrehozását, amelyek képesek kvalitatív és kvantitatív értékelő elemzést biztosítani, és nyomon követni a kitűzött célok megvalósítása terén a különböző eszközökön keresztül uniós támogatással elért eredmények elérését;

2018. április 18., szerda

126. hangsúlyozza a hosszú távú finanszírozás kiszámíthatóságának szükségességét, ugyanakkor bevezetve a meghatározott összegek rugalmas felhasználását; ismételten hangsúlyozza, hogy a rugalmassághoz a pénzeszközök keretek közötti átcsoportosíthatóságra van szükség; emlékeztet arra, hogy a külső fellépések célkitűzéseire előirányzott pénzeszközök nem irányíthatók át más célokra, például migrációkezelésre és belső biztonságra; hangsúlyozza, hogy lehetővé kell tenni a külső fellépési eszközök teljes költségvetésén belüli lekötetlen források – az eszköz eredeti előirányzatainak 10%-át kitevő korláton belüli – átvitelét rugalmas és/vagy sürgős fellépésekre, fenntartva ugyanakkor az eszköz szakpolitikai céljait;

127. hangsúlyozza, hogy az országonkénti támogatáelosztás nem függhet az Unióval kötött migrációs megállapodásoktól, valamint nem szabad forrásokat átirányítani a szegény országoktól és régióktól a bevándorlók származási országai vagy az Európába vezető tranzitországok felé, kizárólag azon az alapon, hogy a migrációs útvonalon található;

128. emlékeztet arra, hogy a kedvezményezettek jelenleg jelentős nehézségekkel szembesülnek az eszközökből származó támogatás elnyerése során; szorgalmazza az eljárások egyszerűsítését, az adminisztratív terhek enyhítését és lehetőség szerint egységes eljárások elfogadását a Bizottság és az EKSZ különféle érintett szervezeti egységei számára, egyablakos ügyintézés kialakítását az uniós támogatásra pályázó szervezetek számára, valamint a digitális megoldások lehetőség szerinti alkalmazását az egyszerűsítés és a bürokratikus terhek mérséklése érdekében, mindez azonban nem mehet a költségvetési felügyelet, a nyomon követhetőség és az ellenőrzés rovására;

129. hangsúlyozza, hogy az eltérések, a következetlenség, a szükségtelen költségek, az átfedések és a szaktudás pazarlásának elkerülése, valamint az EU külső fellépésének egésze számára közös célok és célkitűzések elérése érdekében a Bizottság valamennyi szervezeti egységének és az EKSZ-nek együtt kell működnie azzal a céllal, hogy az EU külső finanszírozási politikája szakpolitikai alapú és ne eszközorientált legyen;

130. hangsúlyozza egy, a Bizottság valamennyi illetékes szervezeti egysége és az EKSZ által együttműködésben kidolgozott és elfogadott – egy még létrehozásra váró irányítási struktúra keretében irányított és nyomon követett – olyan stratégiaiabb szemléletű szakpolitikai iránymutatás, valamint átfogó stratégia és kísérő dokumentum szükségességét, amely meghatározza az EU következő időszakra szóló külső tevékenységének céljait és célkitűzéseit és az egyes eszközök e célok elérésére irányuló felhasználásának módját; kéri belső és külső szakértelem igénybevételét az említett célok és célkitűzések meghatározása során; javasolja, hogy valamennyi programozás foglaljon magába konfliktusérzékenységi elemzést, szakpolitikai gazdasági elemzést, továbbá olyan kockázatértékelési és -csökkentési intézkedéseket, amelyeket rugalmasan lehet alkalmazni az említett kockázatok bekövetkezése esetében;

131. kéri az uniós tagállamok külső finanszírozási politikáival való koordináció és koherencia fokozására irányuló lehetőségek feltárását, többek között a közös programozás kibővítésével;

132. szorgalmazza az NGO-k számára rendelkezésre álló finanszírozási lehetőségek fokozását a társfinanszírozási lehetőségek pontosításával és többéves partnerségek biztosítása és a tevékenységek fenntarthatóságának biztosítása révén történő bővítésével;

133. az EU gyorsan változó eseményekre való válaszadási képességének növelése céljából szorgalmazza a követelmények erősítését a gyorsabb döntéshozatal érdekében;

134. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy növekedjen az uniós külső fellépések láthatósága és ismertsége – többek között az Unió stratégiai kommunikációs munkacsoportja révén –, továbbá világszerte érvényesülő befolyása; kéri, hogy ezt tekintse szakpolitikai célkitűzésnek; ezért hangsúlyozza, hogy sürgősen szükség van ország- és/vagy régióspecifikus stratégiai kommunikációra az uniós küldöttségekben, továbbá az uniós küldöttségek és a tagállamok közötti, jelentős mértékben megnövelt koordinációra és az információk fokozott megosztására;

135. hangsúlyozza, hogy az uniós küldöttségek kulcsszerepet játszanak a helyi programozásban, a programozás felügyeletében, a támogatások végső folyósításában, valamint a kedvezményezettek azonosításában, különösen az érzékeny területeken tevékenykedő emberijog-védők és civil társadalmi szervezetek esetében; ismételten hangsúlyozza, hogy a harmadik országokban végzett munkájuk és jogállásuk miatt a finanszírozásról szóló döntés nem lehet kizárólag az uniós küldöttségek feladata;

136. hangsúlyozza, hogy az eszközök programozásába szorosan be kell vonni az érintett országok civil társadalmát, és hogy ennek nagyobb mértékben kell a koncepciójával, bevezetésével és végrehajtásával kapcsolatos decentralizált együttműködésre alapulnia, hogy szilárd és tartós partnerség jöjhessen létre, ki lehessen elégíteni a lakosság konkrét szükségleteit, és figyelembe lehessen venni az érintett népesség társadalmi valóságát;

2018. április 18., szerda

137. emlékeztet arra, hogy az uniós politikai célokat és célkitűzéseket – például az emberi jogokat, a jogállamiságot és a fejlesztést – egyes esetekben jobban szolgálja több kisebb összegű támogatás alulról építkező szervezetek számára történő kifizetése, mint egy nagy keretösszeg egyetlen kedvezményezett számára történő biztosítása;

138. kiemeli a többért többet elve és a feltételesség elve fontosságát; úgy véli, hogy olyan erősebb feltételességi mechanizmusokat kell létrehozni, amelyek értelmében az állami hatóságoknak vagy kormányzati szervezeteknek és nem állami szereplőknek folyósított közvetlen költségvetési támogatások felfüggeszthetők vagy lehetőség szerint átirányíthatók a civil társadalom számára, amennyiben az említett intézmények nem tartják be vagy nem teljesítik a folyósított támogatás célkitűzéseit, vagy megsértik a jogállamiságot és az emberi jogokat;

139. a fejlesztési segélyeknek a magánszféra-beruházások ösztönzésére való felhasználása során szorgalmazza az átláthatóságot, az elszámoltathatóságot, az ellenőrzést, a fejlesztési szempontú addicionalitást, a segély-/fejlesztési hatékonyság elvének tiszteletben tartását, valamint az erős környezetvédelmi, emberi jogi és szociális védelmet;

140. felkéri a Bizottságot, hogy vegye fontolóra források elkülönítését a külső finanszírozási eszközök révén a harmadik országokkal, különösen a fejlődő országokkal folytatott együttműködés és technikai segítségnyújtás a Wassenaari Megállapodás, az Ausztrália Csoport, a Rakéatechnológiai Ellenőrzési Rendszer és a Nukleáris Szállítók Csoportja tagságának előmozdítása, valamint a kettős felhasználású termékekről szóló rendelet jelenlegi átdolgozása során az emberi jogok megsértések megakadályozása érdekében;

141. hangsúlyozza, hogy bármilyen jövőbeli struktúra szükségessé teszi a megfelelő fékeket és ellensúlyokat, az átláthatóságot, a végrehajtás ellenőrzéséhez való jogot, többek között a Parlament stratégiai szakpolitikai hozzászóláshoz és a végrehajtás ellenőrzéséhez való kibővített jogát, a tematikus prioritások felülvizsgálatára irányuló felhatalmazáson alapuló jogi aktusok alkalmazását (amennyiben ezek szerepelnek a jogi aktusok mellékleteiben), valamint jelentős további elemek, például stratégiai és többéves programozási dokumentumok elfogadását;

142. meggyőződése, hogy a külső finanszírozási eszközök 2020 utáni új generációjának tiszteletben kell tartania a teljesség és az egységesség költségvetési elvét;

143. úgy véli, hogy a félidős felülvizsgálat és a költségvetési ellenőrzés folyamatainak kellően szigorúnak és átláthatónak kell lenniük annak érdekében, hogy biztosítsák a lehetséges források maximális felhasználását, és szükség esetén lehetővé tegyék a felvevőképesség növelését célzó megfelelő módosításokat;

o

o o

144. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Bizottságnak, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének és a Tanácsnak.